

Michael Kvium

Den danske billedkunstner Michael Kvium (f.1955) er født og opvokset i Horsens. Han startede sin kunstneriske karriere som tegner på Horsens Folkeblad, hvor han tilbragte seks år. Han blev efterfølgende uddannet på Det Kongelige Danske Kunstakademi i København i årene 1979-1985 og fik sit kunstneriske gennembrud i midten af 1980'erne. Gennem sit virke har Michael Kvium produceret utallige malerier og udstillet på museer og gallerier i både ind – og udland. Han er ligeledes kendt for sit samarbejde med performancegruppen Værst, som bestod af kunstnerkollegaerne Sonny Tronborg, Ingunn Jørgstad og Christian Lemmerz. Flere af hans tidligere værker tager netop udgangspunkt i disse kunstneriske projekter, som blandt andet omfatter performance og film.

I Michael Kviums oeuvre ses der en troskab til figuren som emne, fortrinsvist med afsæt i fremstillingen af den mere groteske krop. Hans værker er genkendelige, malerisk smukke, udfordrende og foruroligende på én og samme tid. Malerier, tegninger, akvareller og de grafiske værker har som ofte udgangspunkt i et mere surreelt og abjekt univers. Gennem sin kunstneriske karriere har Michael Kvium hentet inspiration fra kunsthistoriens store mestre som blandt andet omfatter Michelangelo Merisi da Caravaggio (1571 – 1610), Diego Rodríguez de Silva y Velázquez (1599 – 1660), Rembrandt Harmenszoon van Rijn (1606-1669) og Francisco José de Goya (1746 -1828).

I Michael Kviums kunstneriske produktion fra 1980'erne og til i dag kan iagttages et yderst personligt billedsprog med en kontinuerlig fremstilling af absurde og tabubelagte emner – dog ikke uden den særlige Kviumske humor og morbiditet. Det er et billedunivers, der inviterer beskueren ind i menneskesindets mere mørke og primitive afkroge. Desuden finder beskueren ofte et særpræget og makabert figurgalleri med androgyne og muterede skabninger. Michael Kvium benytter en tilbagevendende ikonografisk symbolik: cirklen, scenen, forhænget, ægget, citronen, pølsen, bandagerne, hjerne-massen og så videre.

Michael Kvium er kendt for at konfrontere sit publikum med netop det, vi ønsker at vende ryggen til og fortrænge. En art overskridelsesæstetik, der fungerer i form af lettilgængelige motiver og et realistisk formsprog. Hans kunst kredser om individets grundlæggende eksistensvilkår – det at være til på både godt og ondt. De indholdsmæssige tematikker og tilbagevendende emner tager ofte afsæt i modsætningspar som det afskyvækkende og det dragende, orden og kaos, virkelighed og fantasi og liv og død. Michael Kvium er en af Horsens Kunstmuseums centrale kunstnere. I sommeren 2017 tog museet en ny udstillingssal i brug, der er dedikeret til skiftende præsentationer af værker fra museets store Michael Kviumsamling.

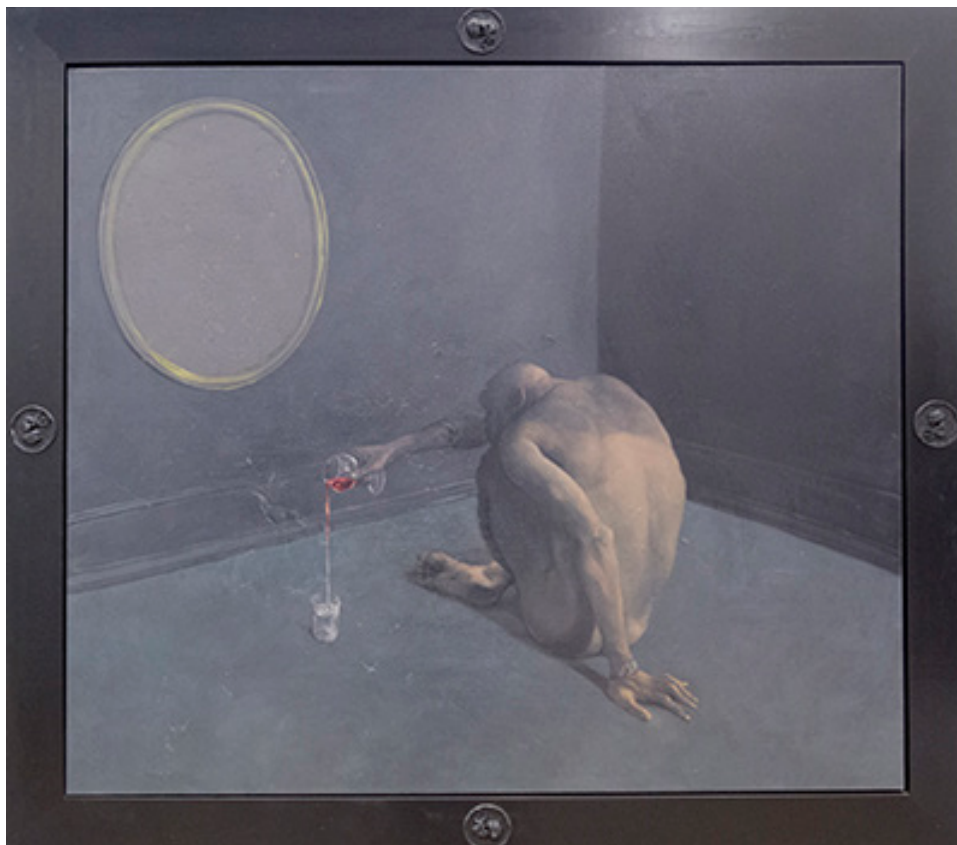
Handlingen, 1992

Arvtagerbilleder var en udstilling, Michael Kvium skabte i 1992. I forlængelse af arbejdet med Chorós-billederne arbejdede Michael Kvium ud fra spørgsmålet: "Hvad er det vigtigste, vi som mennesker arver eller lærer af historien?" *I en søgen efter svar på dette spørgsmål opstod nogle grundbilleder, jeg kan lade gå i arv. De billeder, jeg synes er vigtigst at videregive, må findes hinsides de vrede udbrud eller det glade budskab og snarere være spørgsmål end et svar. Hvorfor?"*

I Handlingen sidder en nøgen mand med et moderne armbåndsur – et ur, der på én gang virker fremmed, men som på den anden side relaterer scenen til vores verden, til vores virkelighed – i et underligt, skævt, gråt rum. På væggen hænger et spejl, som ikke rigtig spejler. Med ryggen mod beskueren hælder han et glas vin ned i et andet glas. Vinen forvandles til vand!

Som en anden Jesus forvandler han ikke vand til vin, men vin til vand. På rammen sidder fire medaljoner – fostre, det ultimative billede på livskimen, men hvor navlestrengen ikke er forbundet med noget livgivende, men med sig selv, og livskimen er således dømt til at æde sig selv op.

Liv og død. Store temaer. I princippet banaliseret, men banaliseret for at nå enkeltheden, for fra enkeltheden kan de store spørgsmål opstå. Fra generaliseringen er vi tilbøjelige til at udvikle forenklingen.



Handlingen, 1992

Olie på lærred

Mål: 189,5 x 165,0 cm

Gave den 28. november 1992 fra Tagarno / ved Eli & Benedicte Tømmergaard, Horsens

Inventarnummer: 776

Guds Krigslist, 1991

Guds Krigslist indgik i udstillingen Chorós (kor) på Ny Carlsberg Glyptotek i København i 1991. Udstillingen bestod, ud over dette værk, af yderligere tre malerier i samme format samt 60 mindre værker ophængt som et enkelt værk, Akademi. Chorós henviser til det kommenterende kor i en græsk tragedie.

I det monumentale værk Guds Krigslist vender Michael Kvium tilbage til det litterære figurmaleri. Vi møder ti nøgne og skaldede kvinder på vandring i et øde landskab på vej mod os. De hopper fra kranie til kranie. På skuldrene bærer de deres afkom – spædbørn – som alle bærer på sølvfade med frisk frugt. I Guds Krigslist befinder vi os i en undefinerbar verden, der mest af alt kan opfattes som en skrækvision af vores fremtidige verden, der vil blive en realitet, hvis vi som mennesker ikke stopper op og revurderer vores omgang med verdens ressourcer. Hovedmotivet er indrammet af en malet ramme, der bringer tankerne hen på den menneskelige hjerne.

Rammen er sort, men i billedets fire hjørner vipper noget der ligner hjernemasse frem i rødlige toner, der måske i sammenhæng med de friske frugter, skal ses som udtryk for, at alt håb ikke er ude. Vi er vant til at se os selv stå øverst på "klodens pyramide" som naturens herskere, som en anden guddommelig skabning. I Guds Krigslist har Michael Kvium vendt det hele på hovedet – og følgerne er katastrofale.



Guds Krigslist, 1991

Olie på lærred

Mål: 275 x 400 cm

Købt den 12. juni 2003 med støtte fra en række sponsorer

Inventarnummer: 1096

The Conqueror, 2024

The Conqueror er et monumentalt maleri, skabt som en parafrase over Caspar David Friedrichs *Der Wanderer über dem Nebelmeer* fra 1817.

Hvor Friedrichs værk indfanger en romantisk længsel og fascination af naturens storhed, arbejder Michael Kvium med en kritisk refleksion over menneskets rolle som indgriber i eller erobrer af naturen. Mens Friedrichs figur står på en bjergtop, har Michael Kvium placeret sin mandlige hovedperson på et affaldsbjerg, men med Friedrichs sublime landskabelige baggrund.

Michael Kviums afbildning af manden er et klassisk billede på en velnæret mandsperson, der har taget godt for sig fra livets øverste hylder, måske uden at forholde sig til omverdenens store problemstillinger.

Maleriets omdrejningspunkt er menneskets forhold til naturen og den stigende menneskeskabte forurening af vores verden og de konsekvenser, det har for jorden. Et yderst aktuelt tema, der igennem maleriet har fundet et stærkt visuelt udtryk.

Michael Kvium fastholder i dette maleri et kritisk blik på vores samtid og den omgang, vi har med den natur, vi er en del af og afhængige af.

Der kan trækkes linjer tilbage til 1980'erne, hvor der for eksempel i Michael Kviums *Patentbilleder* fra 1987 blev sat fokus på genspejningsproblemstillingen, og i 1990'erne mødte vi skrækvisioner om en dystre fremtid, der ville komme, hvis vi ikke ændrede adfærd, i maleriet *Guds Krigslist* fra 1991.

Det var den menneskelige trang til at spille Gud, dominere og kontrollere verden og de konsekvenser, det medfører, der var i fokus i Michael Kviums virke. Adfærdsændringerne har ikke været stærke nok, og derfor har Michael Kvium igen gennem maleriet vendt sig mod disse store samfundsmæssige problemstillinger.



The Conqueror. 2024

Olie på lærred

Mål: 220,5 x 275 cm

Købt den 17. februar 2025 med tilskud fra Ny Carlsbergfondet

Inventarnummer: 1794

Future Me, 1993-1994

En mand og et barn, begge iført noget, der ligner Charles Rivels klovnekjole, dog afstemt i farve med det mørke, men veldefinerede rum. Mand og barn er uløseligt forbundet, da mandens venstre arm er sammenvokset med barnets arm. I højre hånd holder manden et menneskekranie. Begge bærer den for Michael Kvium karakteristiske hat med den gule midterstribe. To grå lodrette felter omkranser rummet, og midt i disse felter er malet tre gule citroner i en formation, der leder tanken hen på det traditionelle blindetegn – tre sorte pletter.

Kendte symboler springer i øjnene i dette maleri. Kraniet, et memento mori-motiv (husk at du skal dø). Citronerne, der i den kristne billedverden peger på liv og trofasthed, og ikke mindst antallet, tre, der har klare referencer til Treenigheden (Faderen, Sønnen (Jesus Kristus) og Helligånden).

Future Me (Min fremtid) er med den uundgåelige død som ledsager, men med bevidstheden om, at livet fortsætter hos barnet, indtil barnet overtager bevidstheden om, at livet har en ende.



Future Me, 1993-94
Olie på lærred
Mål: 230,5 x 230,0 cm
Gave den 29. oktober 2009 fra Statens Kunstfond
Inventarnummer: 1191